

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Helyi ár 4 frt. Fél évre 3 frt. Évesre 5 frt. 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajcár.
Előzetes úszpán a kiadóhivatalnál lehet B-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:

Öt hasábos posztó 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyiltár garmond ára 30 kr. — Nagyobb és többnapos hirdetések
jutányosan eszközöltetnek.

A lap szellemi részére s a nyiltárra vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Előzetes pénz, reklamációk, és hirdetések
a kiadóhoz intézendők.

Magyarosítsunk és magyarosodjunk.

Hazánkban legújabb örvendős mozgalom indult meg a kereskedők magyarosítása tárgyában, mely mozgalomban már nem csak a sajtó, de a nagy közönség is tövénnyel részt vesz. Nem tagadható azon kíváncsi jogossága, hogy a hazai kereskedői osztály, mely a magyar törvények védelme, de egy-azérmind annak ellenőrzése alatt is áll, könyveit az állam hivatalos nyelvén — magyarul vezesse, de szint oly jogosult a magyar fogyasztó közönség kíváncsi is, hogy a kereskedő, akitől szükségleteit beszerzi, aki jövődelmél nagyobb részt ezen közönségtől várhatja, vele akár szóban akár írásbelileg magyarul érintkezze. Az elsőre a kereskedői osztály törvény által is szorítható lenne, a másikkra csak mi magunk szoríthatjuk az által, ha a németül beszélni kezdő kereskedőnek magyarul felelünk, tölle mindent csak magyarul kérünk, és — ha velünk így beszélni nem tud, ott hagyjuk kereskedésével együtt.

Meg vagyok győződve, hogy a sajtó e részbeni felszólalásának célja itt nem egyedül az, hogy kereskedőinket a magyar nyelv elsajátítására ösztönözzük, mit különben saját érdekük is követel, hanem egy uttal az, hogy a magyar nyelvvel együtt ezen testületben a magyar szellemet is meghonosítsuk. A magyar sajtó, minden igaz érzelmi magyar ember és a nemzet bizalmát bíró magyar kormány valódi és legfőbb célja csak ez lehet. Hogy azon kereskedő (vagy iparos), ki eddig magyar érzelmi nem volt, azzá lesz-e ha könyveit magyarul vezeti, az nagyon kétséges, s én azt hiszem, hogy ezen testületben a magyar szellemet csak mi honosíthatjuk meg, de csak akkor, ha mi is nem csak magyarul beszélünk, de magyarul cselekszünk és tesszünk is.

Mutassuk magyarságunkat mindenek előtt azzal, hogy pártoljuk a magyar ipart, s tegyük félre azon ferde előítéletet, hogy a magyar iparcikk rosszabb mint a bécsi, s ne vegyünk néha csak pusztán negédeségből vagy épen utánsági vágyból külföldi árt, ha azt itthon is megkaphatjuk. — Hála az égnek, iparunkban már annyira fejlődünk, hogy szükségleteink legnagyobb részét itthon is beszerezhetjük, ne kérjünk tehát a kereskedőtől vagy iparostól bécsi munkát, hanem ha ilyennel megkínál is, azt utasítsuk vissza, ez által a kereskedő vagy iparos kényserülve lesz csupán vagy legnagyobb részben csak hazai iparosainkkal érintkezni, függetlenebb lesz Bécstől, nem tekint — mint most — Budapestet Bécs külvárosának, és végre is azon öntudatra jut még a nem magyar szellemű kereskedő is, hogy hiszen ő a magyar hazafia, s nem csak nyelvben, de érzelmben megmagyarosodni fog.

Ha így cselekszünk, akkor hazánkban nem csak a magyar szellemet fejlesztjük, de a nemzeti jólétet is előmozdítjuk. — Nekünk nagy kivételünk van nyers terményekben, de

mit sem használunk vele a közjólétnek mindaddig, még az azokért bevett tőkék két- sőt háromszorozva ismét a külföldnek adjuk iparcikkért. Ha ellenben a bevett tőkét hazai iparosainknak adjuk, ez által saját nemzetünk egy nagy részét segítjük anyagi jólétre, sőt gazdagítjuk az egész nemzetet, amennyiben a pénz mindég köztünk marad folytonos vándorlásban az iparostól a termelőhöz, a kereskedőtől az iparhoz, és a termelőtől úgy az iparos, mint a kereskedőhöz, ami a nemzettestben ép oly működést képvisel, mint az emberi testben az egészséges vérkeringés.

Legyünk tehát ne csak szóval, de tettel is igazán magyarok, pártoljuk saját iparunkat, mert csak így lehetséges valóban magyarosítani és nemzeti jólétünket elérni.

Állandó választmányi ülés.

(November 17-én)

(Jelen voltak: Madách Károly alispán, Harmos Gábor főjegyző, Pajor István árva. elnök, Komjáthy Anzelm, Reményfy József, Hanzély László, Kövy Tivadar, Sándor Károly, Wladár Viktor, Dessewffy Elek és Gazdik Lajos.)

Madách Károly üdvözlővén a kevés számmal egybegyűlt tagokat, elmondja, hogy jelen választmányi ülés fontos tárgyát azon törvényhatósági szabályrendeletek megvitatása képezendi, melyek a küldöttségek által már előre elkészítettek s melyek miatt a holnapi rendkívüli közgyűlés összehívott.

A halászatra, községi falkolákra, kártékony hernyók és rovarok pusztítása, a szertűvis irtása, az utrendőri, a bitang állatok kezelése, a cseléd és gazdaközönség közti viszony rendezése, a népnevelési bizottságok szervezése, a hivatalos pénz kezelés, a bíróságszolgálat, az ipartűz, községi és körjegyzői nyugdíj, a vicinális utak, a gőzcseplőgépek, a koldulás megszüntetése tárgyában javaslatba hozott s a régiak alapján szakszerűtlen a mostani viszonyok szerint kidolgozott szabályrendeletek egyhangúlag elfogadtattak.

A tűzrendőri szabályrendelet eredeti alakjában Wladár, Kövy és Hanzély felszólalása folytán csak annyiban változtatott meg, hogy az egyes házaknál készletben tartható fegyvernyiség 4 havi használatra szabattik meg, ott azonban, ahol a falkéslet a tűzanyagoktól 10 méter távolságban vagy pedig elcsúszva van, egy évi használat engedtetik meg.

A közmunkaszabályrendeletnél hosszabb vita támadt a közmunka összeírásai idejére. A szabályrendelet szerint a közmunka, mely 1882-től pénzzel lesz megváltandó, augusztus 1-től szeptember 1-ig összeírandó. Balogh Gyula azon véleményben van, hogy ez által tetemes hiánylat fog beállni, mert ezen időszak alatt az igavonó marha sok gazdánál nincs beszeresve s így összeírás alá nem esik; szerinte ez által legkevesebb 10000 frt különbség fog beállni.

Az állandó választmány ezen indokot el nem fogadta, mert ha egyik gazdánál nincs meg az igavonó marha, úgy meg van a másiknál, de főleg azért sem, mert az összeírásnak szeptemberig mulhatatlanul késznek kell lenni, mert azok felülvizsgálata, s abból a közmunka előirányzatának elkészítése hosszabb időt vesz igénybe, holott ezen munkálatoknak az őszi közgyűlés elé kell terjesztetniük.

Nem fogadtatott el Komjáthy Anzelm azon indítványa, hogy a közmunka előirányzat előbb a közigazgatási bizottság elé is vitessék, nem már azért sem, mert a közigazgatási bizottságban állami közegek is vannak, kik a megye érdekeit nem képviselhetik úgy mint az állandó választmány.

Komjáthy javaslatba hozta, hogy a szakértő utbiztosok neve járási mérnökökre változtassék át. (Hanzély: Nem kerül pénzbe.)

Harmos nem szereti, hogy a címzésnek táp adassék. Reményfy is Harmos véleményét fogadja el már azért is, mivel az utbiztosok nem mind okleveles mérnökök s így e címber mindnyájan jogot nem is tarthatnak; de attól is tart, hogy a cím felemelésével lassan majd a fizetés felemelése is kérelmeztetni fog.

Gazdik Lajos betéteit kéri, hogy az utbiztosok minden pházisában collaudáltak, mert a hiba ott van, mint ezt a szklabonyai útnál tapasztalták, hogy a vállalkozók az alaphővezetést igen vékonyan eszközlik. Ezen felszólalás folytán Reményfy határozati javaslatára elfogadtatott, hogy az utbiztosok a collaudáló bizottság eleve értesítetni fog, hogy az az utat hár-mikor szemle alá vehesse, egyezsere mind a collaudálás-hoz a legközelebbi érdekelte birtokosok is meg fognak hivatalni.

A phylloxera vastatrix pusztítása tárgyában javaslatba hozott szabályrendelet azon intézkedése ellen, hogy a csemetefák behozatala is hatósági engedéllyel tétessék függővé, Dessewffy Elek szólalt fel. Azonban a javaslat meghagyatott.

Harmos Gábor nem tartja a magyar faj jellegével összeegyeztethetőnek azt, hogy a feladónak jutalom biztosíttassék. Reményfy osztja e nézetet. A javaslatból ez a passzus kimaradt.

A többi szabályrendelet csakélyebb módosítás után elfogadtatott.

A szabályrendeleteket annak idején közölni fogjuk. Ülés vége d. u. 5 órakor.

Rendkívüli megyei közgyűlés.

(November 18-án.)

Madách Károly alispán pont 10 órakor megnyitván a közgyűlést, üdvözlö a megjelent tagokat s előadja a közgyűlés tárgyát, hogy t. i. a múlt őszi közgyűlés az érvényben lévő szabályrendeletek beható tanulmányozására, átdolgozására, s főleg a büntető törvényekkel való összeegyeztetésére nézve egy küldöttséget bizott meg. A küldöttség megbízatásában eljárva, a szabályrendeleteket elkészítette s azok a tegnap tartott állandó választmány előtt megvitatottak s jelenben a közgyűlés elé terjesztettek.

A megnyitó beszéd után Harmos Gábor megyei főjegyző előadja az állandó választmányi jelentésükben jelzett szabályrendeleteket.

Ezen szabályrendeletek (számra nézve 20) kivéve a vicinális és közmunkára vonatkozókat, minden további discussió nélkül, az állandó választmány által megtett módosítások szerint elfogadtattak.

A közmunkára vonatkozó szabályrendeletben Hanzély István kiütnetni kívánja, hogy a közmunka összeírásánál, mily igavonó állomány vétessék egyes gazdák alapol. Tekintve azt, hogy a marha állomány folytonos változásnak van kitéve s ezáltal a megyei munkalap a közérdek rovására csökkenhet; indítványozza, hogy az összeírásnál a rendes állomány vétessék alapol. Indítványozva azt is, hogy a mentélepek és csikók, melyek a gazdaközönségnél fogyasztó állományt képeznek, ne vétessenek fel az összeírásoknál.

Reményfy József azt a jogi principiumot tartja, hogy a megyehatósági szabályrendelet ne törvénnyel se ministeri rendelettel összeütközésben nem lehet. Mivel pedig az összeírás, mint az a szabályrendelet 1-6 §-ában ki van fejezve, ministeri rendelettel szabályoztatik; ennél fogva e tekintetben a megyei intézkedést illetéktelennek találja. Egyébként megjegyzi, hogy a helytelen s nem a gyakorlaton alapuló összeírás ellen, mindenkinek szabadságában áll 16 nap alatt felszólamlani, s meg van győződve, hogy az ezen felszólamlások elintézésére hivatott alispán a jog és méltanyosság alapeivel szerint fog eljárni.

Gr. Forgách Antal osztja Roményfy nézetét csak azt kívánja, hogy a ministeri rendelet hivatkozott §-ai a szabályrendeletbe kinyomassanak.

Reményfy J. ezt elfogadhatónak találja, azonban csak akkor, ha a szabályrendelet a ministeriumtól visszaérkezik.

A 13. § tárgyalásánál

Huszár István kitéendőknek véli azt is, hogy a költségvetési tervezet készítésekor a mérnöki hivatal tartozik az egyes járásokból befolyt munkaváltsági összegeket s az egyes járásokban nyert munkaerőt ugyanazon járás utjaira felosztani. Minthogy ez a mostani gyakorlat, tehát kívánatos, hogy ez a szabályrendeletbe is felvéssék.

Beniczky Gyula nem tartja szükségesnek ennek felvételét, minthogy ez a rendszer egy a szakértők mint egyesek által rossznak találhatók, s kívánatosnak találja, hogy ezen absurd rendszer, mely a megyei utak kértésére károsan és szabványtalanul hat, valahányszor ki a gyakorlatból.

Gr. Forgách A. a jelenlegi közgyűlést illetéktelennek találja arra nézve, hogy az eddigi megyei gyakorlatban lévő elveket megváltoztathassák. Nálunk Magyarországon — ugymond — nem kell utánmozni azt ami csupán theoretico jó, de ami gyakorlatilag érvényesíthető. Utal a Bács közszakra midőn a megyei közmunka országos utakra fordított; mennyi volt akkor a panasza a felírás? Egy államban sem fizetnek annyi pótdót, mint Magyarországon. De ha már fizetünk, legalább azt emeljük hinni, hogy pénzünk kizárólag azon utakra fordítottatik, amelyek ami járásunkban vannak. A régi gyakorlatot, mely habár nem a legkötelesebb, fenn tartandónak véli.

Reményfy József nem csak illetéktelennek, de meg nem engedhetőknek találja, hogy a megyei végzések a szabályrendeletbe felvéssenek, mert míg a rossznak bizonyuló végzéseket könnyen meg lehet változtatni, addig szándékolt folytonos módosítása több akadályba ütközik. Kihagyandónak találja Huszár István indítványát.

A többség a kihagyás mellett nyilatkozván, a határozat az értelemben kimondatik.

A 20. § tárgyalásánál Huszár István az utbiztosokra (technikusokra) vonatkozó azon intézkedést, hogy ezek csak fegyelmi uton mozdíthatók el, bírálandónak véli.

Reményfy József azon országosan elfogadott elvet, hogy minden tisztviselő csak fegyelmi uton mozdítható el, fentartani kívánja. Utal az emberi gyarlóságokra, utal továbbá arra is, hogy egyes ember egy jó rokon kedvéért képes mást kényerűtől is megfosztani.

A javaslat szövege elfogadatik.

A vicinális szabályrendelet tárgyalásánál Huszár István felveendőnek indítványozta, hogy a vicinális munkaerő elv terében egyes községek kiegészítő hídjainak kijavítására fordítsassék.

Reményfy: Ezt a községnek kell a maga költségén fentartani.

A pénzkiosztással a felügyelő, vagy ha felügyelő nem lenne, a legközelebbi község pénztárnoka fog megírni.

Ezen szabályrendelet, mely egyike a legjobbaknak, ezen csekély módosítással egyhangúlag elfogadatik.

Gr. Forgách Antal indítványára felvételre a gács budalepítai utvonat is. Egyébként a vicinális utbázisat folytonos változásnak lévén kitéve, az 1-6 § ba felvett utbázist csak „egyelőre” alapítatik meg.

Losonc város szabályrendeletei, minthogy azok büntető törvény szerinti áldomlást nem igényelnek, tudomásul vétetnek a használatul kiadati rendeletnek.

Gr. Forgách Antal végül az esküfölyös utzakasza miatt szólal fel; jól tudja ugyan, hogy ez nem tartozik a mai rendkívüli közgyűlés tárgyalójához, de mivel ezen utzakasza egy részre teljesen járhatlan, s ez által B. Gyarmatnak is a felvidék egy részével való közlekedése szünetel, emellegre kéri az alapszabályt, hogy ezen ut végleges helyreállítása végett rendkívüli intézkedéseket is tegyen meg.

Madách Károly: Amennyiben ezen utzakasza a vállalkozó már november 15-én tartozott volna átadni, a vállalkozó ellenében teendő intézkedéseket fogadhatni venni igérté.

Reményfy József nem tartja elégségesnek azt, ha a vállalkozó meghírdőgöztetik, mert ezért az ut meg folyvást rossz maradhat, hanem azt indítványozta, hogy ezen utzakasza a vállalkozó rovására mulhatatlannal készíttessék el, mert ő is úgy tudja a mérnöki jelentésből, hogy ezen utzakasza a vállalkozó már november 15-én tartozott volna átadni.

Közgyűlés vége d. e. 11 és fél órakor.

A b-gyarmati önkényes tűzoltó-egylet rendkívüli közgyűlése.

A városbáz tanácstermében j. hó 14-én d. u. 2 órakor érdekes közgyűlés zajlott le. A tűzoltó-egylet e modern intézmények mellett felkelte érdeklődés a gyűlésre is sokakat vont be. A működő tagokon kívül a pártoló tagok intelligens részéből is számosan vettek részt a gyűlésen, melynek egyik fő tárgyat a parancsnokok és a tisztikar egy részének lemondása s az ez által megfosztott állomások betöltése képezte. A közgyűlés lefolyásának tárgyalásos részét következőkben írhatjuk le.

Kövy Tivadar főparancsnok d. u. 2 órakor megjelenván, az együleti tagok eljövését mellett elfoglalja előnki székét a jegyző kár a gyűlés határozat közzétételének constataciójára birta fel. A működő és pártoló tagok névsora felolvastatván, minthogy a jelenlévők száma a hatvanat, vagyis az összes 173 tag számának egyharmadát felülmúlta, a közgyűlés megnyitottatik.

Kövy Tivadar hosszabb beszédben mondta el az ő és Baintner Otto parancsnok társa (ki betegsége miatt a közgyűlésen meg nem jelen) lemondásának indokait. Megszólaltatván az az bizalmat, melyet állása követel s épen ezért így a maga mint az egyület érdekében nem találja előnyösnek, hogy az egyület élén továbbra is megmaradjon. Fájó és nehéz szívvel búcsúzik az együlettől, melyet 4 év előtt alkotott, s melyet addig jó és rossz körülmények között minden erejéből iparkodott fentartani. Az egyület tagjai végül arra kéri fel, hogy az együletet továbbra is tartassák fenn.

s kövessenek el mindent, hogy az egyület felvirágozzék; részéről megígéri, hogy mint b-gyarmati polgár az egyület érdekeit mindenkor támogatni fogja.

A leköszönő beszéd elmondása után Mandary Alajos elősorolva azon érdeket, melyeket Kövy Tivadar úr az egyület iránt ennek fennállása óta tanúsított meghatározott hangkifejezéssel arra kéri a búcsúzó parancsnokot, hogy ne hagyja el az együletet a parancsnokságot újabb vállalta el.

Kövy úr megköszönve a tolmácsoltnak látszó bizalmat, lemondásához ragaszkodik s kéri a gyűlést, hogy térjen napirendre.

Ezek után a gyűlés elnökétől Harmos Gábor megyei főjegyző úr választott meg. Harmos Gábor elfoglalván az előnki székét, hangfolytatja, hogy két körülmény nehezíti meg jelen előnki állását; az egyik az, hogy constatinia kell oly parancsnok megválasztását, ki az együletet nemcsak megalkotta, de azt mindnyájunk meglegedésére és örömeire felvirágoztatva erélyesen fenn tartotta; Harmos Gábor úr is sajnálattal fejezi ki, hogy Kövy Tivadar úr elhagyja az együletet, mert hogy az egyület tagjaiban ő irányában megalazult volna a bizalom, annak még csak jele sem látszik. A másik, mely előnki helyzetét nehezíti teszi az, hogy a kitűnő parancsnok távoztása után oly bölcse intézkedéseket kell tenni, melyek az egyület jövőjét biztosítandják.

Beadták lemondásukat Garam Jenő, Köröm László és Aninger László. Garam és Köröm úr lemondásukat Kövy úr iránti személyes bizalmukkal indokolták. Ifj. Sulcz Lajos megválasztatni kéri a legközelebbi parancsnoki ülés jegyzőkönyvének azon indoklását, minthogy a tisztikar a parancsnokság iránti személyes bizalomból közönsé le egyidejűleg a parancsnokokkal.

Garam Jenő lemondásához ragaszkodva, megjegyzi, hogy ő az együletben való maradását Kövy Tivadar úr parancsnokságától tette függővé, tehát egyenesen a személyes bizalom vezeti lemondásában.

Madách ezen indokot nem tartja elfogadhatónak s Garam urat felmentetni vállalt kötelezettségétől nem véleményezi.

Garam Jenő jogosítva bízik az együleti tagokkal arra, hogy egyszerű lemondással is az együlettől megválhatnak. A mi pedig a vállalt kötelezettség teljesítését illeti, utal a jegyzőkönyvekre, melyek tanúi lehetnek annak, hogy kötelezettségét az együletnél mindig biven teljesítette (felkiáltások: Az már igaz!)

Köröm László és Aninger László úr az is ragaszkodnak lemondásukhoz.

Reményfy József az alapszabályok 13 és 18 §-ain hivatkozással tiltakozik az ellen, hogy az együleti tagok kiléphetnének. Az idézett §-ok szerint a tagsági kötelezések csak eltávozás, képtelenség esetén való felmentés és kizárás által szűnik meg. Minthogy pedig itt egyik ok sem áll fenn; a lemondó tagok tisztán állnak elől igan, de együleti kötelezettségétől fel nem mentettek.

Vannay Ignác Reményfy lemondását osztja s hangsúlyozza, hogy az állományról lemondott tisztnek mint közlegénynek az egyület kötelezettségében tartoznak maradni.

Elnök ennek értelmében kimondja a határozatot.

A leköszönő pénztárnok által beterjesztett s felolvasott számadás, mely nov. 13-án lezárult; a köldöttesség véleménye folytán helyesnek találván, a

TÁRCZA.

Egy adventelőtti fényes bál.

— Úres tárcza álmatlan éj után. —

B-Gyarmat, november 19.

— Úres tárcza! hogyan érti ön ezt? fogja kérdeni olvasóm, ki azóta rég kipihené már az Erzsébet-olcsói tárczavigalom fáradsálmait.

— Talán vett ön vagy háromszáz sorajegyet a tombolára? Elbűvölő női szemek, kicai piros ajkak könnyű szörrel megadóztatták, a most kérédők tárczája laposságával?

— Ah, nem! Ilyenmivel, még ha a szent írás szavait feledő mai kirbaiban fashionabla volna is az, nem dicsekedném; de röviden kimondom: hátam megélt áll a szerkesztő könyörtelen kéré tekintetével s hasznát minden szabadozás, hogy engedje az ígért bál rajzát elkészítenem holnap, midőn a nyugalom lebetőré teszi majd kissé összezúszdnom szilált gondolataimat. Ő nem tágit tartván tőle, hogy akkor a vasárnap-estében nem olvashatják majd a „rendkívüli” bál részleteit. Ére tehát őt és ne a szegény referenst a felelősség, ha halványszínd lesz a kép, úres a tárcza-cikk.

— Pedig Terpsychoréra mondom, az elmúlt éj varázsa megérdemelés, hogy teljes pompájában bemutatassék. Az előmenyék után mindenki méltán magas igé nyeket költött a vörös kereszt főkegyele báljához, és a siker megfolt a várakozásnak.

— Nőgrádmegye nagy terme egy fejedelmi szalon-

nak is díszére való csilláraiival és sima fényes parquettjével ritka festői képet tárt elénk, midőn este 9 és fél órakor megnyitlak a magas szárnyas ajtók, s a bálrendezők karjait asszilyos ruhákban beléptek — elől a lady patronesse gr. Zichy Nándorné s nyomában egy sereg szépség. Lett azonnal mozgás és élet mindenhütt, harsánv megnyitót játszott a zenekar, s alig felbottak el nézessel azon úri hölgyek, kik a karzatokat választották esti színhelyül, noha helyesebben csellekedtek volna, ha az égből ők is a földre szállnak le.

A történeti bűség és az előre becsátandó dolgok kedvéért meg kell itt jegyeznem, hogy a rendező bizottság, hódolata kifejezésül a bál háziasszonya (lady patronesse) továbbá a tombola fáradsálmait létesítője: Madách Károlyné és a fők egyület elnöke Kövy Tivadar úr hölgyeknek beléptékkor gyönyörű kaméliás virág bokráját nyújtott át, a grófok bokrája közepén piros kaktuszából a vörös kereszt ábrázolásával; ugyanezen díszítés volt az ablak-fülkékből s a zenekar tribune-jén is; nemkülönben a rendezők kokárdái s a tánczrendeken, melyek közül a nők különösen díszesek voltak.

S midőn beléptek gr. Forgách Antalék is, a fiatalság tánczkedve alig volt csillapítható; pedig a helyesen beosztott sorrend szerint a tombolajáték megelőzte a tánczot.

192 darab nyeremény-tárgy volt izléssel kiállítva a jobboldali karzat alatt, ezek egy-egyelyike igen értékes és becses mü tárgy, így a lady patronesse által ajándékozott majolika szalon lámpák; gr. Forgáchok adománya: 12 személyre osztott izzószálú órák; a

Huszár Gabriella k. a. nak egy fűdebbára, továbbá egy legyező és 8 db Sachet-re alkalmazott szájtkendő festménye; gr. Czebrán és Szentiványi F-ól teljes irasztal-készletek; Madáchéktól egy igen szép pámlag parna (kénimé); Harmos Gábor úr majolika virágváza; Kubányi Béla tehetetves műkedvelőnk egy nagyobb festménye, jelképezve a vörös kereszt egyület magasztos végzettségét, midőn a csatamezőn megadul, lovárdi lebulit harcra készt gyöngöd női kezek kötözik be; — és számos más tárgy, melyeket a rendezőség s lapok hasábjain a nyilvánosság tekintetéből bizonyára egyenként is közölni fog a kibocsátott sorajegyzőkkel együtt; részünkről itt csupán azt jegyezzük meg föl, hogy a szerencse-kerekét ezúttal egy először bálba lépő bálcs ifjú hölgy Mikovényi Gizella k. a. forgatta, mellette szerepelvén mint kikiállító a rendezőbizottság fáradsálmait jegyzője Gallén István úr, s ellenőrként IQ Fülkel Károly úr.

Ne de ily sokáig még sem kellett várni a tánczra, mint a meddig az én bevezetéseim tart; egyébként ne varja tölem a türelmes olvasó, hogy magát a tánczot is bővebben leírjam; elég ha jelzem, hogy dacára annak, miszerint ezen bál is bővelkedett sok oly fiatal emberben, ki úgy szeret tánczolni, mint a török főurak szoktak, kik végig nézik udvari bajader-jök lejtését, s azán felkiáltanak: mily pompás tánczmulatságnak volt! mondom tehát, hogy dacára ezen magyar-török atyafiságnak, a 18-iki bál négyeselt 40 pár tánczolta, a soupe-csárdás teljes egy óráig tartott, s a cotillon kitűnően sikerült.

A tolmácsolat pedig ezennel részletesen leírom a női olvasó közönség mulattatása végett, előre is becsánástok kérvén, ha talán itt-ott némi távozás fordulna elő.

— Hymen. — Irodalom. — Új szemérvék. Szerkesztői szavak. — Köpek: A Partvidék a Magdolna folyam mentében. — A kedvencz-virág. — Utazás a délamerikai Pampas alkjain. — Legújabb találmány. — A szándár-világból. Melléklet: A „Poste restante” cz. amerikai regény 97—112-ik oldala. A borítékon: Hetinaptár. — A nualom órára. — Kérdések, feleletek. ajánlatok stb. — Szelvény a jutalom-képekhez. — Hirdetések. — Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetés postautalvány-nyal Mebner Vilmos kiadóhivatalába (Budapest kalap-utca 6. sz.) küldendő.

Gyászhir. Lapunk szerkesztőjét mély családi gyász érte: f. hó 18-án hunyt el ödes atyja Horváth Miklós tiszteletben állott polgártársunk; temetése 20-án ment véghez az ev. egyház szertartása szerint. Béke hamvai felett!

A bontl őzsi közgyűlés nov. 12-én tartatott meg. A főispánnak a delegáció négyes albizottsága által elnökölő lett kitüntető választása folytán az alispán elnökölő a szokatlannul megtelt teremben, melynek részint karzatát, részint ennek alatti terét is díszes nő-komoró foglalta el. Az elnökölő alispán alkalmasszerű megnyitló-bezáródásban felemlítvén, hogy a mai közgyű-

lésnek főnyomatját képezi azon mozzanat, mely e me-
gye közszereplő alispánja néhai Rajner Pál emlé-
kének van szentelve, kinek életnagyságú árcsképet
közstudomás szerint a megye közönsége önkéntes ada-
kozásából Vastagh György hazai művésznök által le-
festette, s e napon lelepleztetik. Ezután az elnök át-
adván a szót Plachy Bertalan megyebizottsági tagnak,
es kelt fel helyéről, elmondani — emlék-választmány
megbízásából — gyönyörű emlékbeszédét Rajner Pál
felett, melynél szebb és költőibb irályú a megye tere-
mében még alig, vagy éppen nem tartatott. A beszéd
alatt a Rajner képeről lehullott lepel hűséggel mutatá
fel azon férfit, ki a 60-as években a megye büsz-
kesége volt.

KÖRRENDELETEK.

Földmívelés, ipar és kereskedelemügyi m. kir.
miniszter 28487. sz. Valamennyi törvényhatóságnak.
Az osztrák belügyminiszterium azt a ténny közli velem,
hogy a Magyarországból Ausztriába szállított állatok
részére kiállított marhalevelekben még most is gyakran
hiányoznak azon adatok, a melyek a ragályos állati
járványok elfojtásáról szóló osztrák törvény 4-ik §-nak
határozmányaihoz képest előírva és a melyeknek
pontos kitöltésére az összes törvényhatóságokat f. évi

május 21-én 11068. sz. a. körrendelettel utasított
tam. Nehegy az említett hiányok miatt a közgazda-
ságunkat oly közel érdeklő állatforgalmunk nérelmi
szenvedjen, tehát első sorban saját érdekünkben isme-
telten közlöm a törvényhatósággal a következőket:
Az osztrák tartományokba szant marhaszállományok
hivatalból kiállított marhaleveleiben fel kell tüntetni
az állatok darabjainak számát, túzeset leírását és ne-
taláni ismertető-jelét azon igazolással, hogy az állatok
elzárkózott alkalmával egészségesek voltak, és végre
szit, hogy azok egy és ugyanazon marhalevelekből, gaz-
daságból vagy közönségből valók, hol és a környékében
az állatok elmenetele idejében ezen állatnemekre át-
származható ragályos állati betegségek nem volt. Fel-
hívom ezek után a törvényhatóságot, hogy az Ausztriába
szant állatküldeményeknél a marhaleveleknek a most
felsorolt adatokkal leendő kitöltésére nézve közeget
kellő utasításai lássa el, és gondoskodjék arról, hogy
ezenről a marhalevelek ily módon kitöltése tényleg
eszközöltetni fog. Tett intézkedéseiről jelentést várok.
Budapest, 1880. szeptember hó 24-én. — A miniszter
helyett Matlekovits s. k. h. államtitkár.

A b.-gyarmati piaci árak nem változtak.

Feloldoz szerkesztő

Horváth Dnó.

H I R D E T É S E K.

Már megjelent!!

és minden hazai könyvtárban és könyvkötőnél kapható a

SZEGEDI KÉPES NAPTÁR

VII. évfolyama

az 1881-ik közönséges évre,

az előző évfolyamokhoz hasonló terjedelemben, díszes színnyomatú borítókkal

28,000 példányban.

Az ezévi naptár tartalma igen érdekes, számos képben és szöveg-
gel ismerteti Szeged újjáépülését; továbbá Szeged népszokásaiból,
népének sajátságaiából, népdalaiból, adomáiból vonzón írott közlemények képezik
a „Szegedi Képes Naptár” tartalmát, melyet tájékozással van szerencsém itt
bemutatni.

Az 1881-ik évi „Szegedi Képes Naptár” tartalomjegyzéke:

1. A község uralkodója.
2. Évi naptár.
3. Naptári rész.
4. Szeged kir. város önkormányzatának
tisztségviselői és bizottsági tagjainak névjegyzéke.
5. A szegedi gyakorló köz-, valamint köz- és váltó-
ügyvédek névsora.
6. Választmányok az 1880. évre.
7. A szegedi kir. biztosság és városunk állá-
épülés (8 képpel).
8. Dani bácsi Berlinben, vagy „miért hunyt a
német”. (Vers).
9. A Ball János jegyzője. Népies beszély,
Irta Palotás Faustán.
10. A szegedi romvár. (Képpel).
11. Az ember nem állhatatlan eleatnyulása. (Köz-
hasznú cikk).

Szegedi népszokások:

12. A kukorleaszerűk.
13. A Tiszára járók.
14. A társhegyek.
15. Népdalok.
16. Hasznos apróságok.
17. Adomák.
18. Magyar- és erdélyi országos vásárok.
19. Cséti érteztő.
20. A szegedi kir. törvényszék, kir. ügyészség, és
kir. járáshírószék tiszti személyzete.
21. Szeged szab. királyi város egészségügyi személy-
zetének névjegyzéke. Orvosok, sebészek, gyógy-
szerészek, állatorvosok és szülésznek.
22. Bélyegmutató.

A naptár ára csak 30 kr.

E vállalatot a n. é. hazai közönség becses figyelmébe és pártfogásába ajánlja, — kiváló tisztelettel

BURGER GUSZTÁV könyvkiadó-hivatala, könyv- és könyvmodája
SZEGEDEN.

UNSCHULDEDE

Mária-Valéria-utca

BUDAPESTEN.

Ajánlja a legjobban kidolgozott LEFAUCHEUX és
LANCASTER vadászfegyverek, valódi drótsövényekkel,
80—90 lépésre a legjobban belőve, továbbá a legjobb
REVOLVEREKET, lövedékeket és minden eszaka vágó
vadászfegyvereket a lehető legolcsóbb árban.

Perussion fegyverek Leincheuxra vagy Lancas-
terre átalakításra szilárdan, olcsón és gyorsan eszközöltek.

Oszta fegyverek a lehető legcsekélyebb felül-
fizetés mellett alakkal becsereztetnek.

Minden fegyvert kereskedem és nem tetszés
esetében egy hó alatt becserelem.

Árjegyzék kívánságra ingyen küldetik.

Birtokhaszonbér.

B.-Gyarmattól fertály óra távol-
ságra eső Zahora község határában
összesen mintegy 104 hold szántóföld
és rétből álló tagosított birtok, uri
lakház és egyéb szükségessé gazdasági
épületekkel jól felszerelten 1881. évi
január 1-től számított 6 egymás után
következő évre haszonbérbe adatik.

Bővebb értesülés nyerhető Koch
Lászlónál Busán, vagy B.-Gyarmaton
Tantosy Emil ügyvédnél.

3-3

Hűsméresi jog bérbeadás!

A salgótarjáni vasfinomító társulat fo-
gyasztási szövetkezete 1881. évi január 1-től
kezdve azon évi deczember 31-ig, azaz egy
polgári évre a salgótarjáni vasgyár és Salgó
bánya telepen lévő mészárszékeiben kiadja
a hűsméresi jogot.

Ezen mészárszékek évi forgalma 15—18
ezer forintig terjed. Bérösszeg fizetése nem
követeltetik, azonban a pályázóktól meg-
kívántatik, hogy elegendő biztosíték tételle
képesek legyenek.

A többi feltételek akár személyesen, akár
levélben a fogyasztási szövetkezet igaz-
gatósnál Salgótarjában tudhatók
meg. Pályázati határidő f. évi dec. 15-é.

Hirdetmény gyümölcsfák eladására.

Ó excellenciája Forgách Antal gróf ur alólirt kékkői fő-
kertésznél szabad választás szerint mindennemű
igen erős magastörzsű 3-4 éves gyümölcsfák darabonként 30 kraj-
czárjával, törpetörzsűek pedig darabonként 20 krajczárjával eladók;
a venni szándékozók sziveskedjenek alólírotthoz fordulni.

Egy 14 éves flu tanulónak felvétetik a kertészethez
jelentkezők a feltételeket nálam megtudhatják.

Kékkőn, 1880. évi november 3-án.

Stucz Antal,
főkertész.